

THE EUROPEAN DISCOVERY OF CHINA POMPEU FABRA UNIVERSITY BARCELONA

LES CIUTATS SONG I LA CONQUESTA MONGOL CHINGGIS KHAN I L'EXPANSIÓ MONGOL

L'any 1209, els uigurs, un poble sedentari i molt civilitzat que habitava l'actual nord de Xinjiang, va oferir la seva lleialtat a Chinggis per alliberar-se de l'opressió d'altres pobles de l'estepa. La seva incorporació va ser providencial per a Chinggis: li van ensenyar a administrar un imperi **sedentari i el van proveir d'intèrprets que serien vitals** per a un imperi en el qual es parlaven dotzenes de llengües que els mongols no coneixen. En aquell moment, els mongols encara eren analfabets i Chinggis, en adonar-se que la comunicació escrita era essencial per a una administració efectiva, va decidir emprar **l'escriptura alfabètica uigur per transcriure el mongol**. És a partir d'aquest moment quan comença el gir cap a la conquesta, en relació directa amb la ruta de la seda.

Aquesta artèria comercial que corre juntament amb el corredor de Gansu estava bàsicament controlada pels Xixia, fet que molestava els uigurs com a poble comerciant. Quan els Xixia i els Jin van restringir el comerç amb els mongols, tant els uigurs com els mongols van començar el seu moviment. Chinggis entenia perfectament la importància del comerç i en aquest moment ja **tenia una imatge ben clara de la xarxa comercial que connecta la Xina amb l'Àsia Central, l'Índia i Pèrsia**, i sabia que els Xixia en controlaven una part essencial. A més, necessitava pastura fresca per als seus cavalls, atès que cada mongol anava a la guerra amb cinc cavalls de relleu i les terres dels Xixia estaven plenes de pastura. La sequera persistent i vint anys de guerres **internes havien empobrit l'economia mongola** i Chinggis sabia que el saqueig era bàsic per reduir els alçaments polítics i per contrarestar la incertesa econòmica. I per últim, i no menys important, el seu poder era absolut en temps de guerra però disminuïa als temps de pau, quan no hi havia botins per repartir. Per mantenir el poder, necessitava de la guerra.

Però la conquesta dels Xixia suposava un nou problema a l'hora d'assaltar ciutats emmurallades. Els mongols no tenien enginyers i el setge prolongat a les ciutats causava epidèmies. Després d'assegurar tot el possible territori de pastura, Chinggis va deixar els Xixia de banda, de moment, i va tornar cap a l'imperi Jin, que els jurchens havien establert a la planura del nord de la Xina. L'imperi Jin havia conquerit l'anterior dinastia Liao dels khitans. Els Jin eren una força invasora i tant els khitans que quedaven com els cinquanta milions de xinesos que vivien als territoris Jin els detestaven.

L'any 1211, quan els Jin van imposar restriccions al comerç amb els mongols, Chinggis va decidir atacar, i els khitans que vivien dins l'imperi Jin van decidir ajudar-lo, proveint-lo dels enginyers militars que necessitava. El setge de la capital Jin, Zhongdu, l'actual Beijing, va provocar que la majoria de la població morís de fam, situació que va conduir a grans matances i a saquejos, que van deixar cadàvers podrint-se als carrers durant anys.

Els mongols van deixar rere seu un camí de mort i destrucció, a partir del terror com a arma. Amb l'ajuda dels enginyers xinesos, que els van ensenyar l'ús de catapultes i altres tècniques de guerra, els mongols eren capaços de destruir ciutats emmurallades.

En un principi, l'objectiu dels mongols era arrasar totes les ciutats, matar tots els camperols i convertir aquest vast domini en terra de pastura. Però Chinggis va escoltar el consell d'un oficial ben competent dels derrotats khitans, que defensava que les taxes al món agrícola proveïrien més benefici que la ramaderia en terres inadequades.

Els mongols provenien d'un món en el qual el saqueig era la manera bàsica d'enriquir-se i van haver de ser persuadits que un sistema de taxes funcionaria com a mode d'obtenir beneficis. Això ens recorda que l'èxit de Chinggis provenia tant de la seva perspicàcia política i el seu saber fer administratiu com de la seva capacitat militar.